

KORAKI

ŠOLSKO GLASILO OŠ CERKVENJAK – VITOMARCI

DECEMBER, 2010

IZ VSEBINE

- INTERVJU Z UČITELJEM MARJANOM ŽMAVCEM KOT NOVIM ŽUPANOM OBČINE CERKVENJAK
- PRIPRAVA MUZIKLA »GREASE«
- LIKOVNI IZDELKI SODELUJOČIH NA LIKOVNI KOLONIJI MAKSA KAUČIČA
- PRISPEVKI UČENCEV PODRUŽNIČNE ŠOLE VITOMARCI

Z DROBNIMI KORAKI V PRIHAJAJOČE LETO

Našim učencem, učiteljem in staršem!

Prav zadnji dnevi v koledarskem letu so tisti, ki v nas vzbujajo pričakovanja in razmišljanja o sebi in svojih bližnjih. Iztekajoče leto je potrebno zaključiti in obračunati z doseženim.

Ravno vi, naši učenci in otroci v vrtcu, ste naš največji ponos. S svojimi uspehi na različnih področjih ste v preteklosti že izkazali pripadnost svoji šoli, pa tudi vrtcu. Bili ste dobri in velikokrat celo odlični; tako po znanju kakor tudi po uspehu.

Pomembna zahvala gre našim vzgojiteljicam, učiteljem in strokovnim delavcem, ki ste pomagali našim otrokom na poti do novih znanj. Brez Vas ne bi bilo ne dobre šole, še manj dobrega vrtca. V naših učencih ste kot leta doslej znali poiskati veliko otroške nadarjenosti, njihove vztrajnosti in uspešnosti. Tudi mi želimo, da bi bili naši šoli in vrtca napolnjena s srečo in zadovoljstvom nad dosežki naših otrok. Zavedamo se, da so vsi napori, ki jih vlagamo bili poplačani z veseljem in zadovoljstvom.

Pričujoča razmišljanja naših otrok bodo tudi vam, ki to prebirate, dajali nove poglede na to, da sta mladost in odraščanje otrok resnično naša največja skrb in zadovoljstvo.

Novo leto 2011 naj bo priložnost za nove odločitve, za nove ideje, za nove uspehe in za novo srečo.

Z ljubeznijo in toplino v prihajajoče leto.

Vaš ravnatelj

Mirko Žmavc, prof. , spec.

Prijateljstvo

Nekoč je živila Žogica Nogica. Najraje se je igrala s svojima prijateljicama Marjetko in Cvetko.

Nekega dne, ko sta Marjetka in Cvetka odšli domov, pa jo je obiskal hudobni oblak. Povabil jo je s seboj na potep. Žogica Nogica ni hotela z njim, zato jo je hudobni oblak odpihnil v morje.

V morju je klicala na pomoč in jokala. Končno je mimo priplavala ribica, jo tolažila in ji obljubila, da bo poiskala pomoč.

Ta ribica je bila čudežna, saj je poleg plavuti imela še krila. Odletela je h kralju Prosim hvala in ga prosila naj pomaga Žogici Nogici.

Kralj je poklical služabnika. Prinesla sta mu čarobno palico, ta pa je začel čarati:«Čira čara žoga noga, morje naj se posuši in se v zemljo spremeni!»

In morje je izginilo. Žogica Nogica pa je zopet začela jokati. Pogrešala je namreč svoji prijateljici Marjetko in Cvetko. Mimo je prilezla gosenica Mica in jo tolažila. Dejala ji je: »Nikar ne joči. Zapri oči in če je ljubezen do tvojih prijateljic dovolj močna ter če si vrnitve zares želiš, se boš spremenila v metulja in odletela do svojih prijateljic.«

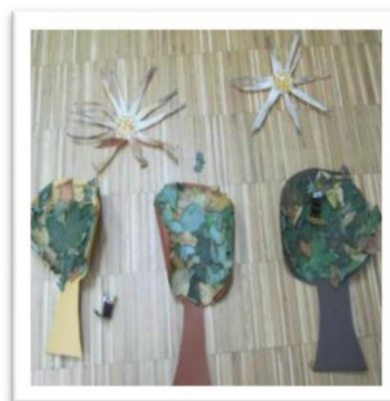

In res, žogica je zamižala ter se spremenila v prekrasnega metulja in odletela k svojim prijateljicama Marjetki in Cvetki. In tako so skupaj srečno živeli do konca svojih dni.

Zgodbico so ustvarili učenci 1. b razreda pri dodatnem pouku z učiteljico Andrejo in Marijo.

2. IN 3. B RAZRED Z UČITELJICAMA SUZANO IN URŠKO- JESEN MED NAMI

VEVERICA

Veverica živi v gozdu. Je rjave barve. Ima košat rep in majhna ušesa. Njena najljubša hrana so želodi, lešniki, storži, kostanji in orehi. Veverica spi v duplu v drevesu. Zimo predremle. Včasih se zbudi, se hitro naje in gre spet spat. Zelo rada skače iz veje na vejo, z drevesa na drevo.

Blažka Krepša, 3. b

OPIS ZGRADBE

Naša hiša je zelene barve. Ima dva zelo dolga balkona, šest sob in dve kopalnici. V hiši je dolg in širok hodnik. Imamo tudi dnevno sobo in kuhinjo. Na balkonu imamo rože, ki so roza barve. Na oknih imamo rolete.

Jure Čeh, 3. b

MOJ PAPAGAJ

Mojemu papagaju je ime Miki. Ima rumeno, belo, črno perje. Ima črne oči, dve krili in dve tački. Na tačkah ima tri kremplje. Živi v kletki za ptiče. Hrani se s ptičjo hrano in pije vodo. Zelo rad se igra z zvončkom.

Danny Pečar, 3. b

MOJA MUCA

Moji muci je ime Piki. Ima brkice, rjave oči in ostre zobe. Ima štiri tačke in črne podplate. Je rumeno bele barve. Rad se igra z vrstico in z umetno miško. Rad spi in se potepa.

Bor Rehak Friš, 3. b

4. b razred- Maketa hiše

Smeheheheh

Smeheheheh se vleče, vleče, vleče,
zato smeh ni smeh,
temveč je smeheheheh.

Smeheheheh je zelo nalezljiv.

Njegova znamenja so
smejanje, žgečkanje
in še kaj.

Recept:
če se hočeš smejati,
te naj nekdo požgečka
ali pove kaj smešnega.

Nuša Čeh, 4. b

Izštevanka

An ban, pet je žab,
ena v reki,
ena v peki,
vija, vaja, ven.

Bine Pečnik, 4. b

Snežak in oblak

Jaz sem snežak, ti si oblak.
Se sonca bojiva, se skupaj smejiva.

Beli lonec na glavi imam in metlo v rokah.
Sneg ti natrosiš, z veseljem ga nosiš.

Upava oba, da zima dolga bo,
da prijatelja midva za vedno ostala bova.

Nadja Ilešič, Tjaša Kocmut
Literarno-novinarski krožek

5. razred - V sadovnjaku – lepljenka

Govoreča omara

Nekoč je živel lesar. Neke noči je izumil govorečo omaro. Lesar je bil zelo vesel, ko je omaro prodal bogatašu.

Bogataš ni vedel, da omara govori. Ustrašil se je in omaro odvrigel v travo. Minilo je sedem dni in sedem noči. Mimo je prišel revež. Vzel je omaro in jo odnesel. V njo se je večkrat skrtil pred dežjem. A nekoč je v njej zaspal in vrta so se zaprla. Prišel je dan, možak se je zbudil in hotel iz omare. Ta je dejala: »Povej geslo, pa te izpustim ven.« Možak je odvrnil: »Ne poznam ga.« Omara je odvrnila: »Potem se ne odprem.«

Mož je prosil: »Prosim, odpri se.« Omara pa je vztrajala: »Ne!«

Ponoči se je omara odprla in siromak se je razveselil. Odpravil se je po svetu. Nikoli več ni videl govoreče omare.

Viktorija Pavlas, Literarno-novinarski krožek

Kako pomagati Nangiru

Nekoč je živel deček po imenu Nangiro. Bil je vesel in prijazen. Rad je pomagal družini in prijateljem.

V šolo ni mogel hoditi. Imeli so krave in koze, ki so dajale mleko. Vendar zaradi suše ni bilo hrane, ker so koze poginile. Imeli so dve kozi, ki jih je vodil na pašo nekaj kilometrov stran. Če so se koze nahranile so dobili mleko, sicer so živeli v lakoti in žeji.

Suša je bila vsako leto hujša. Poginili sta tudi ti dve kozi. Tako se je deček Nangiro odločil, da napiše pismo o svojem žalostnem življenju. Ko smo prebrali pismo smo se v šoli dogovorili, da bomo dečku pomagali.

Priskrbeli smo mu oblačila, zvezek in pisala. Poiskali smo gradbeno podjetje. S pomočjo dobrih ljudi smo zbirali denar. Organizirali smo dobrodelne koncerte. S pomočjo denarja smo zgradili vodnjak.

Prišel je težko pričakovani 20. oktober. Podjetje, ki že dela v Afriki se je preselilo k plemenu Turkana. Tam so začeli s kopanjem vodnjaka. Sreča je bila dana, da so prišli do vode. Ta voda je plemenu prinesla življenje.

Želimo si, da bi takšnih zgodb bilo še mnogo in da bi bil vrelec vode nepresahljiv.

Zgodbo soustvarili učenci 5. b razreda

Tega jaz ne jem

Nekega popoldneva smo šli k teti na kosilo. Prišli so še drugi sorodniki. Do kosila smo se otroci igrali, odrasli pa so pripravili mizo. Kosilo je bilo skuhano.

Teta nas je poklicala k mizi. Nestrpno sem čakala, s čim nam bo postregla. Najprej je bila slastna juha, ki sem jo z veseljem pojedla. Potem pa katastrofa. Teta je prinesla na mizo ovčje meso, ki ga jaz ne morem jesti. Vsakemu je naložila na krožnik svojo porcijo. Postalo me je strah, kaj bo mislila teta, če ne bom jedla. Premišljevala sem, kaj naj naredim. S težavo sem brskala po krožniku in razmišljala. Odrasli so se veselo pogovarjali in hvalili kosilo. Mene pa groza, kaj naj naredim. Takrat se pojavi odlična rešitev. Okrog mize se prikrade tetin psiček Taček. Nestrpno opazujem odrasle, da bi ujela pravo priložnost, da dam meso Tačku. In hop, meso je pojedel Taček. Teta je opazila, da na krožniku nimam več mesa. Vpraša me, če bom še. Jaz se ji seveda zahvalim, da ne. A teta vztraja in mi na krožnik da še en majhen kos. Vsi me opazujejo, s težavo si odrežem košček in si ga dam v usta. Počasi žvečim in ugotovim, da meso sploh ni tako slabo. Pojedla sem vse. Teta nam je postregla še s sladico in odraslim s kavo.

Kosilo se je bližalo h koncu. Sorodniki so se začeli poslavljeni in tudi mi smo se odločili oditi domov. Bilo je zelo prijetno druženje s sorodniki. To kosilo pa mi je prineslo novo izkušnjo. Nikoli ne reci, da kaj ni dobro, preden ne poizkusiš.

Tina Brotšnajder, 5. b

6. B RAZRED – PORTRITI

Nadja Ilešič

Domen Toš

Tihožitje- Jure Kralj

Čuden kralj

Nekoč je živel kralj, ki so ga klicali kralj Tukajtam. Tako so ga klicali, ker je vedno izginil, ko so ga potrebovali. Nekega dne je kralj poklical služabnika in mu rekel: »Pojdi pogledat, če je hodnik umazan.« Služabnik je odprl vrata in pogledal. »Nič ni umazano, kralj Tukajtam,« ampak kralja ni bilo več. Drugega dne so ga šli iskat. »Mogoče je pri škratu Grdopisu,« je dejal prvi minister. Prišli so do drevesa, kjer je domoval škrat. »Jaz sem škrat Grdopis in hočem vzeti kralja.« »To pomeni, da ga ti nimaš?« je vprašal služabnik. »Seveda ga nimam,« je odgovoril škrat. Potem so se odpravili h gospodu Šniclu. »Ha, ha, ha, samo pazite, da ne pojem vašega kralja, ki ga še nimam.« »Spet smo odšli k napačnemu, gremo možje naprej,« je rekel minister za gospodarstvo. Nato pa so odšli h groznemu zmaju, ki bruha ogenj. »Pazite se možje, da ne boste postali pepel,« je rekel služabnik. Nek vitez je vzel ogledalo, da bi se vanj pogledal. Naenkrat je zmaj bruhtnil ogenj v ogledalo in ogenj se je odbil nazaj v zmaja, ki je ves prestrašen pobegnil. Tako je vitezom uspelo premagati zmaja. Nato so vsi vzdiknili: »Hura, kralj je rešen!« Kralj pa je rekel: »Kako rešen, če pa sva z zmajem kartala?« »Uh, ta naš čuden kralj.«

Jure Kralj, 6. b

Čudežni zdravilni pripravek

Ta zdravilni napitek bo zdravil vse sleparje, ki bodo po njem veseli, nasmejani, vedno dobre volje in ne bodo več nikogar ogoljufali.

PRI PRIPRAVI NAPITKA POTREBUJEMO :

- dve posodi
- kozarček
- stekleničko za pripravek
- mešalnik
- ribje tabletki, ki se raztopijo
- dve žlički soli
- osem žličk popra
- zvaljena pavova jajca
- kokošjo perut
- mišji rep

IN NASLEDNJE SESTAVINE:

- miško,
- las sleparja (katerega koli)

PRIPRAVA

1. Vzamemo posodo in vanjo damo: miško, las sleparja, katerega hočemo pozdraviti in ribje tabletki. Počakamo toliko časa, da se tabletki raztopijo. To posodo damo v peč za 15 minut.
2. Med tem bomo pripravili kozarec in vanj dali dve žlički soli in osem žličk popra. To bomo dodali v posodo iz peči, malo zmešali in jo vrnili nazaj v peč.
3. V drugo posodo zlomimo pavova jajca, dodamo kokošjo perut in mišji rep. Vse to premešamo.
4. Iz pečice vzamemo posodo in vsebino v njej presipamo v drugo posodo in vse to premešamo. Zdravilni pripravek je narejen. Takoj postrežemo sleparju in drugi dan bo vesel, nasmejan, dobre volje in niti na misel mu ne bo prišlo, da bi koga ogoljufal.

Tjaša Kocmut, 6. b

Moje sanje

Nekoč se mi je sanjalo, da sem bil krt in da sem pod zemljo imel dom, v katerem je bil hladilnik, v naslednji sobi pa sta bili postelja in televizija. Nekega dne se mi je zazdelo, da se na površju nekaj dogaja. Skopal sem rov na površje in naenkrat zagledal nekaj najhujšega, kar se krtu lahko zgodi. Zagledal sem babico z visoko v zrak dvignjeno motiko, kako čaka na krta. Zavpil sem: "To sem vendar jaz!" Takrat sem se prebudil, moja mama pa je rekla: "Ja, ja, saj te poznam. Vstani že, v šolo bo treba!"

David Pavlas, 6. b

Sprejem v šolsko skupnost

KRALJIČNA NA ZRNU GRAHA (nadaljevanje pravljice)

Kraljevič se je poročil s kraljično. Mačeha pa je že naklepala nekaj hudobnega. Ko so se vrnili domov, je hudobna mačeha takoj odšla v svojo skrivno sobo. Izumila je napitek za kraljično. Ko ga bo spila, bo omedlela. Takrat bi jo mačeha odnesla daleč stran od njih. Vse to je slišala kraljična in vedela je, da mora biti pazljiva. Odšla je v svojo sobo in naročila pijačo. Pijačo ji je prinesla mačeha. Kraljična je zastrupljen napitek zlila stran. Kraljevič je to videl in jo vprašal, zakaj je to storila. Rekla je, da je pijača preveč grenka, zato ji je on prinesel drugo. Mačeha je to videla in se zelo razjezila, ker ji načrt ni uspel. Kraljična je nato poklicala kraljeviča k sebi in povedala vso resnico, da je mačeha hudobna in kaj je nameravala storiti. Kraljevič ji sprva ni verjel. Hotel se je prepričati, če je vse to res. Šel je v skrivno sobo in videl staro kraljico pri novem načrtu.

Nato je kraljevič skoval načrt. Ob polnoči je odšel po staro kraljico in jo spečo odnesel daleč stran od gradu. Šele potem sta kraljevič in kraljična živela srečno.

Blaž Čeh, 4. b

EKO TRGATEV

Učenci 2. razreda smo se v petek zbrali na šolskem vrtu. Ogledali smo si grede in vinsko trto. S seboj smo si prinesli tudi škarje in vedra, saj smo dobili nalogo, da potrgamo grozdje.

Dogovorili smo se, kaj bo kdo delal. Ob delu smo si tudi peli pesmi o grozdu. Po končanem delu smo škarje pospravili, vedra z grozdom pa odnesli do šole. Zobali nismo nič, ker grozdje ni bilo sladko.

Ob tem smo še poskrbeli za okolico šole in pobrali smeti. To večkrat storimo, ko gremo na rekreacijski odmor. Zbiramo plastične zamaške in s tem pomagamo ljudem v stiski.

Učenci 2. a razreda in razredničarka Anica

Moji muc

Mojima mucama je ime Pika in Tačka. Radi se igrata in plezata po drevesu. Najraje jesta konzerve, brikete in pijeta mleko. Moji muc radi lovita miške in ptičke. Ko se bomo preselili v novo hišo, bom dobila še enega malega mucka. Ime mu bo Piki.

Larisa Kovačič, 3. a

Tehniški dan

Zjutraj smo se odpeljali z avtobusom na črpališče Skorba. Tama smo si ogledali vodnjak. Globok je bil 18 m. Iz njega črpajo vodo za veliko območje. Voda se črpa po ceveh različnih velikosti od 20 cm do 45 cm. Nato smo se odpeljali do Čistega mesta. Tam smo videli, kako pripeljejo smeti. Nato odpadke ločujejo: kovine, papir, steklo ... Nato ločene surovine stiskajo v bale. Kasneje jih prodajo za predelavo.

Po končanem ogledu smo se odpeljali nazaj v šolo.

Matija Ploj, 4. a

Moj mucek

Ime mu je Miki .

Je oranžen in košat.

Rad se igra s psom in rad spi.

Imamo ga v hiši ali pa zunaj.

Klara Grdja, 3. a

To sem jaz - NUŠA

Obiskujem osnovno šolo v Cerkvenjaku.

Imam starejšega brata Alena.

Moja najljubša hrana so špageti.

V prostem času se rada igram s
sosedovim kužkom.

Po navadi, ko pridem iz šole, me doma
že čakata moji dve muc.

Rada sem lepo oblečena.

Imam veliko prijateljev.

Nuša Gavez, 3. a

To sem jaz, Urška

Sem Urška Matjašič, stara sem 8 let, hodim v 3. razred. Moje najljubše živali so: kuža, muca, konj, srna. Imam dolge rjave lase. Moje oči so modre barve. Najraje imam oblečene kavbojke. Vsaki dan se v šolo pripeljem z avtobusom. Uči me učiteljica Polona Pangrčič. Moja številka čevlja je štirintrideset. Zelo rada plešem, zato v šoli obiskujem folklorno skupino. Doma se igram s sestro Tjašo na toboganu. Zvečer se ob osmi uri odpravim v posteljo.

Urška Matjašič, 3. a

Vitini uganki

Po cesti vozi in hupa, pred njega si stopit nihče ne upa. (kajnrovot)

V noči leta vsa žareča in lučko svojo prižiga, meni pot svetlika tja do doma, tja do vasi, do mesta, kamor si srce želi. (akčinserk)

Vita Kovačec, 3. a

Intervju z g. Marjanom Žmavcem

Koliko let ste se pripravljali na to obveznost?

Na to obveznost sem se pripravljaj zadnje koledarsko leto.

Izkušnje pa sem si nabiral 29 let s poklicem učitelja.

Ste bili presenečeni, ko ste bili izvoljeni za župana?

Malo sem bil, nisem pričakoval tako visoke podpore volivcev. To je tudi dokaz, da me ljudje poznajo po mojem delu.

Kaj boste storili najprej?

Najprej se bom seznanil z delom župana in svojimi sodelavci na občini ter pričel izvajati program, ki sem si ga zastavil.

Boste v tem letu izboljšali podobo Cerkevnejaka?

Poskusil bom še nekaj spremeniti, zlasti tisto kar nam bo dopuščal čas in sredstva (vstopne table, signalizacija v kraju, okrasitev z lučkami).

Ali že veste za katero dobrodelno akcijo, ki bo v letu 2011?

Dobrodelnih akcij je kar nekaj med letom, sam prispevam tudi za te akcije, kolikor zmorem. Seveda pa podpiram to humano in humanitarno delo. Tudi v letu 2011 se jih bom udeleževal.

Se jih boste udeležili?

Da, bom.

Boste otrokom oz. šolarjem zagotovili boljšo varnost v šolo in iz nje?

Seveda bom, ker je to naša naloga, da naši šolarji prihajajo varno v šolo in domov. Tu mislim predvsem na pločnike, razsvetljavo in prometne table.

Sedaj ko ste župan, kdo bo v šoli poučeval geografijo ter zgodovino?

Sam ne bom več poučeval, bodo pa moji predmeti prevzeli kolegice in kolegi iz naše stroke.

Jan Živko, 5. a

Intervju z mojo babico

Moja babica Anica Fekonja živi v Andrencih v Cerkvenjaku. Vidim jo skoraj vsak dan, zato sem z njo naredil intervju.

Ali ste vedno živeli v Andrencih?

Ne, ko sem bila še majhna smo se veliko selili (Brengova, Vanetina, Osek, Komarnica), ko sem spoznala tvojega dedka pa sva najprej živela v Cerkvenjaku potem pa v Andrencih.

Kje ste spali?

Večinoma smo spali vsi v enem prostoru, se pravi mama, oče, jaz in moje 4 sestre in brat. Včasih pa smo spali tudi na »štali«.

Kakšna je bila šola?

Šola je bila stara, skoraj je razpadla. Ni bilo tako kot zdaj, ker ni bilo učbenikov in drugih pripomočkov smo pisali na tablice. Zaradi tega je bilo večina učencev prav dobrih, kar je za te čase bilo odličen uspeh.

Kaj ste jedli in pili v šoli in kaj ste jedli in pili v večinoma doma?

V šoli smo večinoma jedli jabolko ali kakšen kruh, pili pa navadno vodo. Doma pa smo večinoma jedli »žgenke« in pili vodo.

Na katero šolo ste šli naprej?

Šla sem na turistično šolo in se izučila za prodajalko.

Ali ste sploh kdaj šli v mesto, ko ste bili še otok?

Ne, razen enkrat me je mama peljala v Maribor na tržnico.

Pri katerih letih ste morali iti na njivo?

Na njivo smo začeli hoditi, ko smo bili v 1. razredu. Razlika je bila le v tem, da smo imeli v tistih časih šolo popoldan.

Kako ste se zabavali?

Zabavali smo se na več načinov ... Igrali smo se z mačko oz. kokoši, šli v gozd plezat, se šli različne igre (skrivalnice, gnilo jajce...). Nikoli ni zmanjkalo zabave.

Kaj se ti je najbolj vtisnilo v spomin?

Najbolj se mi je vtisnil v spomin dogodek, ko sem dobila mojo prvo kolo. Ko sem ga dobila, sva se s sestro šli peljat. Ko sva se peljali po klancu navzdol, sva se naenkrat zvrnili in kolo se je pokvarilo.

Kaj meniš o današnjem življenju?

Danes imamo vsega preveč, nekoč smo morali razmisliti kaj bomo pojedli, ker smo imeli malo hrane in smo si jo mogli porazdeliti. Danes pa samo jemo, jemo in jemo.

Blaž Govedič, 8. a

Intervju z babico

Naredila sem intervju z babico Angelo. Intervjuvala sem jo zato, da bi izvedela kaj o njenem otroštvu in ga primerjala z mojim.

Kdaj in kje si se rodila?

Rodila sem se 26. aprila 1938 v Slavšini.

Koliko bratov in sester si imela?

Imela sem 7 bratov in sester, med njimi sem bila najmlajša.

Kašna oblačila ste nosila dekleta?

Nosile smo grde "cunje" obleke, ki smo jih po navadi dobili od bogatejših sorodnikov ali nosili drug za drugim.

Kakšne čevlje ste imele?

Čevljev nismo imele veliko mogoče en par, večinoma smo bili bosi.

Koliko razredov osnovne šole si naredila?

Naredila sem 6. razredov osnovne šole v Vitomarci, kjer je sedaj občina.

Kakšni so bili učitelji v šoli?

Učitelji v šoli so bili zelo strogi, nismo se smeli pogovarjati med poukom ter smo morali ubogati.

Za kateri poklic si se izšolala v srednji šoli?

Izšolala se nisem za nič, ker ni bilo denarja za šole.

Kje si službovala?

Delala sem kot čistilka v osnovni šoli, sedaj sem že 20 let v "penziji".

Povej mi en tvoj najlepši dogodek iz otroštva ...

Moj najlepši dogodek je ko je prišla teta iz Gradca in nam prinesla veliko novih oblačil in sladkarij.

Kje si spoznala mojega pokojnega dedka?

Spoznala sva se že v osnovni šoli, ljubezen pa je prišla v starejših letih.

Špela Pučko, 8. b

Kraljična na zrnu graha

Nekoč je živela kraljična, ki se je odpravila v gozd na sprehod. V gozdu jo je prehitela nevihta. V nevihti se je izgubila. Med iskanjem poti domov je prišla do tuje graščine, kjer je potrkala na vrata in se pripravila za prenočišče.

Benjamin Borko, 4. a

Moj delovnik

Moj delovnik je vsak dan, ker vsak dan nekaj delam. Zjutraj se zbudim. Z atijem se umijeva in oblečeva. Potem greva v šolo. V šoli se učimo različnih stvari. Obiskujem tudi glasbeno šolo, ker rad igram harmoniko. Ob treh greva z atijem domov. Ko prideva domov, mami skuha kosilo. Po kosilu se grem ven igrat. Ko pridem noter, se umijem in oblečem pižamo. Nato trdno zaspim.

Tilen Žmavc, 4. a

Náša državna reprezentantka Martina Anželj

Ko sem bila stara 6 let, sem začela trenirati nogomet. Takrat sem nogomet igrala s fanti v Cerkvenjaku. Skupaj smo igrali skoraj 6 let, potem pa deklice več ne morejo igrati v moški ekipi, zato sem se skupaj s starši odločila, da se posvetim ženskemu nogometu. Trenirati sem začela pri ženskem nogometnem klubu v Mariboru. Tam treniram dve leti in pol.

Povabljen sem bila na testiranje za slovensko reprezentanco. Bila sem zelo uspešna in zato so me kasneje povabili še na priprave na Roglo ter kasneje na Planico. Na Planici sem odigrala tekmo s fanti U14 Triglav. Igrala sem na poziciji zadnje vezne igralke. Bila sem dobra, saj sem zadela en gol. Tekma se je končala z odličnim rezultatom 3:2. Bila sem zelo vesela zmage, saj smo jim pokazali, da nismo od muh.

Moje želje v prihodnjem letu so, da pridem v ekipo U17 in se uvrstim v kvalifikacije, ki so zelo močne. Toda prepričana sem, da mi bo uspelo, saj mi ob strani stoji moja selektorka Tina Kalenber, ki je zelo stroga, a me zmeraj spodbuja.

Martina Anželj in Julija Matjašič, 9. a

Obisk policista

Danes nas je pri športni vzgoji obiskal policist, gospod Danilo Juršnik. Dal nam je delovne zvezke. Povedal nam je, da dela na policijski postaji Lenart.

Meni je bil ta obisk zelo zanimiv, kajti povedal nam je veliko zanimivih stvari. Predvsem smo se pogovarjali o njegovem delu, prometu in o prometni varnosti ter o policiji. Dobili smo tudi domačo nalogo.

Tjaša Arih, 5. a

Obisk muzeja na prostem- Rogatec

Zbudili smo se v veselo jutro. Spali smo lahko dolgo, saj smo v Rogatec odrinili pozno. Malico smo si vzeli v šoli. Vozili smo se približno eno uro in pol. Skozi okno smo opazovali naravo. Ko smo prispeli, smo najprej malicali. Za nami so se pripeljali naši vrstniki iz Vitomarcev. Tam so potekale delavnice. Razdelili smo se v štiri skupine. Prva skupina si je ogledala trgovino z mešanim blagom. Tam smo videli mnogo stvari. Nato smo si naredili ljudsko glasbilo nunlco. Naredili smo jo iz trstike in papirja. V nunlco ne smemo pihati, drugače ne deluje. Vanjo lahko brundamo, piskamo... nato smo si naredili kruhek. Gospa Anica nam je povedala, da je bilo življenje nekdanj na kmetiji težko. Kruhku se je natančneje reklo žulika. Ta delavnica se mi je zdela super. Četrta, zadnja delavnica pa je bila hoja po hoduljah. Ker nam sprva ni šlo nam je pomagal učitelj. Potem pa je skoraj vsem uspelo. Glavna drža je bila taka; držal si se vzravnano, hodulje si stisnil med pazduhe, in prostorčke kjer sem stala, sem obrnila navznoter. Preden smo se odpravili na obhod po kmetiji, smo dobili pečene žulike. Vodička nas je odgnala še na obhod po kmetiji. Malo smo še malicali in krenili domov. Dan je bil naporen, zato sem bila zelo utrujena. Bil je tudi lep, zato mi bo ostal v spominu.

Patricija Peklar, 5. a

Počitnice

Med počitnicami sem bila pri babici Marjeti. Tam sem se vozila s kotalkami. Z babico sva hodili v trgovino. Z bratom sva bila pri prijatelju Timu. Tam sem skakala po trampolinu. Igrali smo se v parku. Šli smo v kino, kjer smo gledali risanko z naslovom Svet igrač 3. Timov oče nas je peljal v akvarij. Videli smo ribe, kače in kuščarje. Bila sem tudi pri sosedu Juretu, s katerim sva se igrala in gledala televizijo. Na računalniku pa sva igrala igrice. Na počitnicah sem bila tudi pri Gašperju. Pekla sem pecivo in igrala sva nogomet. Z atijem in mamo smo šli na kopališče, kjer smo se kopali. Z atijem sem se potapljala. Jedli smo sladoled.

Nina Černel, 3. a

Tehniški dan

Zjutraj smo se zbrali pred šolo. Počakali smo avtobus in ko je prispel, smo vstopili in se odpeljali do Ptuja. Tam smo šli do glavnega vodovoda Ptuj. Vodič nam je povedal veliko več kot smo vedeli do sedaj o vodi. Potem smo se peljali do smetišča na Ptuj. Tam smo šli v halo, kjer ločujejo odpadke. Izvedeli smo, da iz odpadkov naredijo nove izdelke. Odpadke reciklirajo.

Tadej Koša, 4. a

Tehniški dan

Peljali smo se na Ptuj. Videli smo vodno zajetje in se pogovarjali o vodi. Videli smo tudi ribe, ki so tam v »službi«. To so postrvi. Pogledali smo v vodnjak, globok osemnajst metrov. Peljali smo se še v Čisto mesto Ptuj. Tam smo si ogledali, kako po traku potujejo odpadki v zabojnike.

Nataša Molnar, 4. a

Tri deklice in nadnaravna moč

Nekoč sta živela kralj in kraljica. Imela sta tri hčere. Imenovali so se Lucija, Nuša in Anja. Vse tri so imele nadnaravno moč. Nekega jutra si je Nuša zaželela, da bi ležala v bazenu. To se je res zgodilo. Lucija in Anja sta se samo smejala, dokler se to ni zgodilo še njima. Uživale so, dokler ni v sobo prišla mama. Delale so se, kot da ni nič. Obljubile so si, da tega ne bodo povedale nikomur. Tedaj pa se je nenadoma v sobi prikazal Marsovec. Vse so bile pretresene. Razmišljale so samo, kako se ga bodo znebile. V tistem trenutku sta Lucija in Nuša spoznali, da je Anja hudobna. Od takrat sta se držali bolj zase. Anja jima je zmeraj želela kaj slabega. To sovraštvo se je tako poglobilo, da sta se Lucija in Nuša odselili k svojima bratoma. In obe sta se poročili. Anje ni hotel imeti noben, ker je bila tako hudobna. Tako Lucija in Nuša nikoli več nista videli Anje in sta živeli srečno do konca svojih dni.

Janja Simonič, 6. a

Uganke

Leti, a ni žival. (letalo)

Je sladka in rdeča in raste na vrtu. (jagoda)

Je žival, ne leti, a nese jajca. (kokoš)

Je plašna gozdna žival, a jo malokdaj vidimo. (veverica)

Lana Kreft, 3. a

Nič več umazanih zob

V ponedeljek, 8. 11. 2010, smo jaz in moji sošolci potrebovali zobne ščetke. Ob 12. 30 uri je v naš razred stopila gospa Branka Grah. Učili smo se kako se pravilno umivajo zobe. O tem nam je tudi veliko povedala. Dejala je: »Umivajte si zobe, ker so naše bogastvo.« Jaz sem poslušala njen nasvet in tako sem vedno govorila: »Umivala si bom zobe, ker s tem bom sama sebi dobro delala. Ne bom imela zobobola in ne bo me skrbelo.« Upam, da tako mislijo tudi moji sošolci. V letošnjem šolskem letu imamo s sošolci zadnjo priložnost, da zmagamo v tekmovanju čistih zob.

Patricija Čuš, 5. a

Moja dnevna soba

V dnevni sobi imamo televizijo, dva kavča in omaro. Na stenah visijo slike. Tam imava igrače s sestrice Ulo. Na okenski polici imam svojo zbirko kaktusov.

Pia Kaučič, 3. a

Stop! Umazanih zob ni več!

V ponedeljek, 8. 11. 2010, nas je obiskala zobna asistentka Branka Grah. Lepo nas je pozdravila, mi pa smo ji odzdravili. Najprej nam je pokazala, kako se pravilno umije zobe. Po koncu umivanja nam je še pokazala, kako se pravilno umije zobna ščetka, saj jo lahko s svojimi prijemi okužimo. Imeli smo še predavanje. Zobna asistentka nam je pokazala slike čistih in umazanih zob. Če imaš umite zobe je lepo. A, če imaš neumite je zelo grdo. Zobe začnejo propadati in gniti. Poleg tega še imaš slab zadah. Na zobe se naselijo bakterije, ki kakajo in lulajo kislino. Kislina ti nato razžire zobe. To škoduje tudi tvojemu zdravju. Vse to smo izvedeli od zobne asistentke.

Ta dan mi do ostal še dolgo v spominu, saj sem se veliko naučila. Želim si, da bi vsi imeli lepe, zdrave in še posebej umite zobe.

Veronika Podgoršek, 5. a

Šola

Oh, ta šola,
v šolo hoditi
in se učiti,
me kar zazebe,
ne najdem besede ...
Saj to je
le šala.

Pri petih letih,
bi že pisati moral znat,
v tretjem razredu,
čitljivo brat,
v devetem razredu,
direktor postat,
ne grem več v šolo,
počitnice si bom,
kar vzel,
šola je šala,
saj vem,
da pet krat pet,
je deset.

Ach, die Schule,
in die Schule gehen
und lernen,
es Eist mich richtig,
ich finde kein Word,
das ist doch ein Witz.

Bei fünf Jahren,
in die Schule gehen,
und lernen,
schön lesen,
in der neuen Klasse,
Direktor werden,
ich geh nicht mehr,
in die Schule,
ich habe doch schon gelernt,
ich weiss doch,
fünf mahl fünf,
ist gleich zehn!

Robert Rebernik, 8. b

Moji vtisi o igranju v BRILJANTINI

V lanskem letu je učiteljica Petra Novak predstavila projekt Briljantina. Učenci navdušeni za petje ples in igro so z veseljem pričeli sodelovati. Pogovorila sem se z glavno žensko vlogo (Sandy) - Špelo Pučko.

Špela zakaj si se odločila za sodelovanje za muzikal ?

Ker mi je všeč petje, ples in ker so se odločili vsi moji prijatelji, sem se pridružila tudi jaz.

Kako si se »dokopala« do glavne vloge?

Čisto po naključju. Učiteljica me je slišala peti in je menila, da sem primerna za glavno vlogo.

Ali se na vajah zabavate?

Seveda imamo veliko zabavnih trenutkov, vendar moramo biti tudi resni.

Ali so priprave naporne?

Seveda! Potrebno je veliko potrpežljivosti, energije in pa seveda volje.

Kdaj si bomo lahko muzikal ogledali ?

Majhen del že na Ujemi trenutku, celoten muzikal pa predvidoma spomladi.

Torej ... Tudi vas vabimo, da si ogledate muzikal, ki je obnorel učence naše šole, saj je vanj vložene veliko energije zato, da bi vas razveselil.

Nika Blažič, 8. a

INTERESNE DEJAVNOSTI

Ročnodelski krožek

Športni krožek

Likovni krožek

Šahovski krožek

Pevski zbor

Tehniški krožek

Grease - muzikal

Turistični krožek

ANKETNI VPRAŠALNIK O UPORABI RAČUNALNIKA IN INTERNETA

V anketo je bilo vključenih 29 učencev od 7. do 9. razreda.

Anketiranje je potekalo v začetku leta 2010.

1. Doma imam:

hišni računalnik	prenosnik	prenosnik in hišni r.	nimam računalnika
27	10	3	2

2. Če poznaš podatke za računalnik, jih zapiši:

	velikost RAM-a (MB, GB)	velikost diska (MB, GB)	operacijski sistem		
pozna	50%	35%	50%		
			WindowsXP 70%	Windows Vista 12%	Windows 7 18%
ne pozna	50%	65%	50%		

3. Oceni, koliko časa povprečno na dan si za računalnikom.

nič	15 min	30 min	1 uro	1,5 ure	2uri	3 ure	več kot 3 ure
6%	9%	9%	22%	0	22%	6%	25%

4. Kakšen dostop do interneta imaš doma?

navadni-modem do 56k (preko navadne telefonske linije)	ISDN (digitalna povezava)	ADSL (hitra digitalna povezava)	kabelska povezava	ne vem	nimam internetne povezave
6%	9%	60%	0	6%	18%

5. Oceni, koliko časa povprečno na dan si na internetu. Povprečje odgovorov je 1ura in 20 minut.

6. Oceni, koliko časa dnevno si na Messengerju (ali podobni obliki). Povprečje odgovorov je 50 minut.

7. Ali obvladaš in uporabljaš elektronsko pošto? da (71%) ne (29%)

8. Ali si doma že dostopal do šolske spletne strani? da (83%) ne (17%)

9. Katere informacije najpogosteje iščeš na šolski spletni strani?

Odgovori:

- slike (24%)
- jedilnik (18%)
- nobenih informacij (29%)
- nič (53%)
- slike razredov (20%)
- več slik šole (9%)
- dogodke iz šole (6%)

- urnik (5%)
- o predmetih, projekte, objave, kontrolne, zanimivosti, podatke o šoli, posebne dneve (24%)

10. Kaj še pogrešaš na šolski spletni strani oziroma, kaj bi naj izboljšali?

Odgovori:

- seminarske naloge (3%)
- zgled strani (3%)
- video (3%)
- igre (3%)

Anketo sta izvedli: Julija Horvat in Urška Rižnar iz 8. b.

Pomoč pri pripravi ankete: S. Toplak

SLEDI JESENI V VRTCU CERKVENJAK

OKTOBER - MESEC OTROKA

»Mediji za bogatejše otroštvo«

V tem mesecu smo ustvarjali letnemu času primerno. Uporabili smo darove narave, kot so drevesno listje, lubje, jesenske plodove in pridelke. Iz listov smo si naredili jesensko drevo in jesenske rože ter si s tem pričarali prijetno vzdušje v igralnicah. Iz različnih plodov, semen, storžev, listov, lubja in ličja pa so nastale zanimive figure.

Zinka in Nina sta otrokom, ob njihovem mesecu podarili oz. odigrali lutkovno predstavo »Razbita buča«. Bili so navdušeni vsi, od najmlajših do najstarejših otrok.

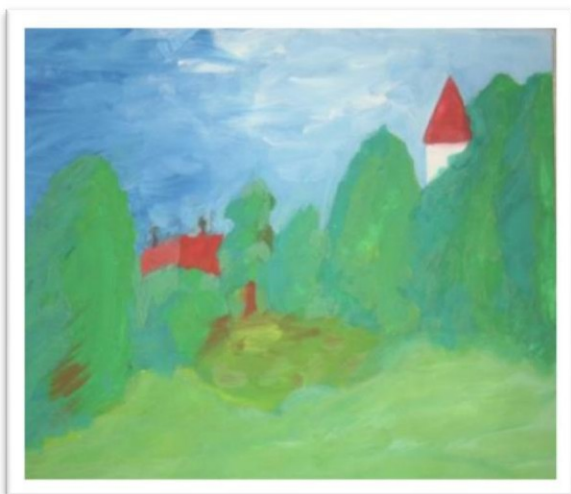
Da pa ne boste mislili, da smo samo delali in ustvarjali, bili smo tudi v kinu. Prvi razred nam je velikodušno odstopil svojo učilnico, v kateri smo si na platnu ogledali risanko. Obiskali smo tudi telovadnico, si razgibali svoja telesa in se z Nino naučili ples prijateljstva.

Na igrišču našega vrtca smo skupaj s starši pekli kostanje, se sprehodili po varnih poteh našega kraja in s kredami polepšali parkirišče naše šole.

Vse to in še več, pa je nastalo s pomočjo vseh vzgojiteljic v vrtcu, predvsem pa Zinke Čuček in Nina Žvarc.

Slike iz slikarske kolonije Maksa Kaučiča v Cerkvenjaku

Gabrijela Lajh, OŠ Cerkvenjak - Vitomarci

Katarina Gomzi, OŠ Cerkvenjak - Vitomarci

Alen Kranvogel, OŠ Sveta Trojica

Neža Trontel, OŠ Kapela

Nuša Kranjc, OŠ Brezno

Davorin Fišer, OŠ Benedikt

Šolsko glasilo:
OŠ CERKVENJAK - VITOMARCI

Zbrala in uredila:
Suzana Logar Glavičič in Andrej Kociper

Jezikovni pregled:
Suzana Logar Glavičič

Fotografije:
Šolski arhiv

Prelom:
Andrej Kociper

Tisk:
V samozaložbi OŠ Cerkenjak-Vitomarci

Število izvodov:
100

Cerkvenjak, december 2010

Pobarvanka

Patricija Krejač